

Opera suspicionată (OS)
Suspicious work**Opera autentică (OA)**
Authentic work

OS	ȚUPULAN, Marin - Claudiu. Dimensiunea globală a traficului de droguri. <i>Pro patria lex</i> . Revistă de studii și cercetări juridice. 10(2(21)). 2012. p.273-281.
OA	Gabriel Ion, OLTEANU (director proiect). <i>Metodologie criminalistică. Structurile infracționale și activitățile ilicite desfășurate de către acestea</i> . București: AIT Laboratories 2008. ISBN: 978-973-88201-2-8. p.182-188.

Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion

p.273:01 – p.188:13

p.182:04 - p.188:29

Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la
Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at
www.plagiate.ro

Notă: p.72:00 semnifică textul de la pag.72 de la începutul până la finele paginii.

Argumentarea calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor poze (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
7.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
8.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
9.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
12.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
13.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspicionate de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicionată de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicionate.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicionată, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspicionate prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspicionată se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratate care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. Prevenitor de plagiat. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

METODOLOGIE CRIMINALISTICĂ

STRUCTURILE INFRAȚIONALE ȘI ACTIVITĂȚILE ILICITE DESFĂȘURATE DE CĂTRE ACESTEA

o lucrare în care sunt sintetizate rezultatele activităților de cercetare științifică desfășurate de către o echipă de cadre didactice de la Academia de Poliție A.I. Cuza din București în cadrul proiectului "INCIDENȚA EVOLUȚIILOR DIN LEGISLAȚIA ȘI PRACTICA JUDICIARĂ COMUNITARĂ ASUPRA LEGISLAȚIEI ȘI PRACTICII JUDICIARE DIN ROMÂNIA ÎN DOMENIUL TRANZITULUI DE BUNURI ȘI PERSOANE PESTE FRONTIERĂ" grant finanțat de către Academia Română, tema 359/2007.

Conf. univ. dr. Olteanu Gabriel Ion director de proiect
Conf. univ. dr. Iacob Adrian
Conf. univ. dr. Gorunescu Mirela
Lect. univ. dr. Voicu Adriana Camelia
Lect. univ. dr. Pop Ștefan
Lector. univ. dr. Dragomirescu Bianca
Lector univ. drd. Ruiu Marin
Asist. Univ. drd. Ștefan Eduard Cristian

© AIT Laboratories 2008
ISBN: 978-973-88201-2-8

www.itCode.ro
Digitized by Google

Academia de Poliție A.I. Cuza

METODOLOGIE CRIMINALISTICĂ

STRUCTURILE INFRAȚIONALE ȘI ACTIVITĂȚILE ILICITE DESFĂȘURATE DE CĂTRE ACESTEA

o lucrare în care sunt sintetizate rezultatele activităților de cercetare științifică desfășurate de către o echipă de cadre didactice de la Academia de Poliție A.I. Cuza din București în cadrul proiectului “INCIDENTA EVOLUȚIILOR DIN LEGISLAȚIA ȘI PRACTICA JUDICIARĂ COMUNITARĂ ASUPRA LEGISLAȚIEI ȘI PRACTICII JUDICIARE DIN ROMÂNIA ÎN DOMENIUL TRANZITULUI DE BUNURI SI PERSOANE PESTE FRONTIERĂ” grant finanțat de către Academia Română, tema 359/2007.

Conf. univ. dr. Olteanu Gabriel Ion – director de proiect

Conf. univ. dr. Iacob Adrian

Conf. univ. dr. Gorunescu Mirela

Lect. univ. dr. Voicu Adriana Camelia

Lect. univ. dr. Pop Ștefan

Lector. univ. dr. Dragomirescu Bianca

Lector univ. drd. Ruiu Marin

Asist. Univ. drd. Ștefan Eduard Cristian

© 2008, Editura AIT Laboratories s.r.l.

www.itcode.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale Române

Gabriel Ion, OLTEANU; Adrian, IACOB; Mirela , GORUNESCU; Bianca, DRAGOMIRESCU

Metodologie criminalistică – Structurile infracționale și activitățile ilicite desfășurate de către acestea /
Olteanu Gabriel Ion ș.a.

București: Editura AIT Laboratories s.r.l., 2008

ISBN/EAN 978-973-88201-2-8

AIT Laboratories s.r.l.
Ediția online la www.itcode.ro

2008

ISBN/EAN 978-973-88201-2-8

image copertă: <http://www.morguefile.com>, <http://imagebase.davidniblack.com>

CAPITOLUL 5

CERCETAREA CRIMINALISTICĂ A TRAFICULUI ILICIT DE DROGURI ȘI PRECURSORI

5.1. Dimensiunea globală a traficului ilicit de droguri

Unul din cele mai răspândite mituri este cel potrivit căruia ne găsim în mijlocul unei „epidemii de droguri”³²³.

Producția și traficul ilicit de droguri reprezintă una din formele cele mai active de manifestare a crimei organizate transnaționale. Profiturile obținute din această activitate ilicită, care depășesc cu mult unele afaceri legale, au făcut ca, pe lângă organizațiile mafioate tradiționale, să apară zeci și sute de grupări și bande criminale care pun în prim planul preocupărilor lor producția și traficul de droguri. Îngrijorător este faptul că, în unele țări, aceste activități se desfășoară sub privirile îngăduitoare ale autorităților, context în care organizațiile criminale posedă mii de hectare de pământ arabil pentru culturile de plante opiacee, angajați pentru întreg procesul de fabricare a drogurilor, grupuri de protecție, specialiști în domeniul chimiei, informaticii, economico-financiar și întreaga logistică, inclusiv minisubmarine și elicoptere necesare derulării activităților lor infracționale³²⁴.

În Africa, Asia și America Latină, banii obținuți din vânzarea drogurilor ilicite sunt folosiți la achiziționarea armelor și la sprijinirea războiului și a rebeliunii³²⁵.

Odată cu dezvoltarea societății și înflorirea științei, s-a amplificat chimia alcaloizilor, având ca urmare obținerea unor substanțe cu efecte mult mai puternice decât plantele din care provin, fapt care a impulsionat și traficul de droguri. Intuind posibilitatea de câștig fără muncă și exploatând slăbiciunile ființei umane, anumiți indivizi s-au lansat în una din cele mai nocive afaceri, traficul ilicit de droguri.

În prezent, producția și consumul de droguri au cunoscut o explozie extraordinară, explozie ce a decurs din profiturile obținute în urma traficului ilicit de către organizații bine puse la punct. Vechile locuri geografice unde se cultivau plante din care se obțineau droguri, au atras atenția traficantilor care au preluat acest obicei, transformându-l într-o activitate organizată.

Rutele traficului de droguri urmează de mult timp itinerarii ocolitoare, folosindu-se zonele mai puțin frecventate și slab controlate. Obiectivul traficantilor este acapararea marilor piețe de consum, limitând la minim riscurile de confiscare a drogurilor. Anumite zone de pe glob constituie încă de demult locurile de tranzit al traficului de droguri. Este cazul vechii rute a mătăsii și opiumului, care constituia, încă din antichitate, o axă comercială esențială între Asia și Occident. Încă din anii '80, această rută care trece prin Kashi (fostul Kachgar) între podișul Pamir și munții Tian Chau, în vestul Chinei, a redevenit o rută a drogurilor, potrivit spuselor președintelui Kirghizstan, Astor Akalo³²⁶.

Regiunea montană situată la nordul frontierei dintre Thailanda, Birmania și Laos, cunoscută sub numele de „Triunghiul de Aur”, a fost acaparată de traficantii de droguri. Culturile mari au putut exista datorită zonei semisălbatică, a populației seminomade precum și inaccesibilității zonei datorită vegetației sălbatică de junglă. Obiceiul locuitorilor acestei zone este acela de a arde pădurile, iar terenurile rezultate să fie cultivate cu mac opiaceu. După recoltare, terenul este părăsit, iar activitatea este reluată în altă zonă. Plantele sunt preluate de traficantii, care le prelucrează în laboratoare clandestine situate în apropierea culturilor, produsele obținute luând calea piețelor de desfacere. Toate eforturile autorităților de a împiedica

³²³ J. W. Coleman, D. R. Cresey – Social problems, Harper-Row, New York, pag. 362.

³²⁴ Raport de evaluare a fenomenului drogurilor în România, Agenția Națională Antidrog, București, 2004.

³²⁵ Raportul Organului Internațional de Control al Stupefiantelor pentru anul 2005, Organizația Națiunilor Unite.

³²⁶ Ioan Dascălu (coordonator) și colectiv – Organizația criminală a drogurilor, Editura Sitech, Craiova, 2008, pag. 59

culturile de mac opiaceu au fost sortite eșecului. Aceasta s-a întâmplat din cauza sărăciei populației care supraviețuiește din punct de vedere economic de pe urma acestor culturi, obținând venituri foarte mici, însă sigure în comparație cu sumele finale rezultate din traficul de droguri. Împiedicarea cultivării de plante specifice în zonă nu a fost posibilă nici în urma intervenției în forță a autorităților. Instabilitatea politică din zonă, controlul acesteia din punct de vedere militar de către forțe care încurajează pe ascuns activitățile ilicite, precum și corupția factorilor de răspundere implicați în combaterea traficului din zonă care atinge cote alarmante, sunt alți factori care nu permit eradicarea flagelului în acest colț de lume³²⁷.

Instabilitatea politică și militară, precum și sărăcia în care se află populația a permis traficantilor de droguri să stăpânească și zona cunoscută sub denumirea de „Semiluna de aur”, ce cuprinde Afganistanul, Pakistanul și Iranul. Aici populația seminomadă, care se bucură de obținerea unor venituri sigure din traficul ilicit de droguri, cultivă pe suprafețe mari mac opiaceu și cannabis, pe care traficantii le transformă în renumita „heroină persană”. Regiunea Matran din Pakistan, regiune aridă și puțin frecventată, loc de contrabandă, servește ca punct de plecare a exportării heroinei din „Semiluna de aur”.

În Penjab și în regiunea de nord-vest a Pakistanului se găsesc peste 800 de laboratoare clandestine care produc o heroină de calitate superioară care alimentează piața națională și internațională, exportând drogul către SUA, țările Europei și Orientul Mijlociu. Laboratoarele de rafinare a heroinei sunt situate pe dealurile Chagai din Balouchistan și în centura tribală din apropiere de Peshawar și Karachi. Mafia drogurilor din Pakistan a profitat de instabilitatea politică a țării și de lipsa de reacție a autorităților.

Pakistanul este considerat un narcostat, adică o țară în care statul sau un sector de activitate din societate este implicat în traficul ilicit de droguri, realizând profituri în urma acestei activități.

Conflictul din Afganistan a provocat o extindere considerabilă a producerii opiului, cauzată de inexistența unei puteri centrale care să dețină controlul asupra teritoriilor.

În 2006, din întreaga cantitate de opiacee care a părăsit teritoriul afgan, 53% a trecut prin Iran, 33% prin Pakistan și 15% prin Asia Centrală (în principal, prin Tadjikistan). Ruta de trafic din Afganistan continuă să traverseze Pakistanul, Iranul, Turcia și țările balcanice către centrele de distribuție din Europa Occidentală.

Localizați în Afganistan și în toate cele cinci republici din Asia Centrală, mafia drogurilor se identifică prin *rețelele naționale* și prin caracterul exclusiv familial sau etnic al acestora. Rolul lor pe piața drogurilor constă în cumpărarea opiaceelor de la fermieri și vânzarea lor cumpărătorilor internaționali. Mafia drogurilor din regiune este formată din grupări originare din Kazakhstan, Kîrghîzstan, Tadjikistan, Uzbekistan, dar aceste grupări nu sunt la fel de bine implementate precum grupările afgane.

A doua categorie de grupări implicate în traficul de droguri în Asia Centrală sunt *organizațiile criminale transnaționale*. Aceste grupări sunt următoarele³²⁸:

- rețelele de traficantii afgani, kîrghîzi și ruși care transportă încărcăturile de opiacee spre Asia Centrală, Țările Baltice, Rusia și Uniunea Europeană;
- rețelele de traficantii afgani, turkmeni și turci care fac trafic cu opiacee către Turcia, traversând Turkmenistanul, Armenia sau Azerbaidjan;
- rețelele de traficantii caucazieni responsabili cu traficul de droguri din Federația Rusă;
- grupările afgano-iraniene și afgano-pakistaneze;
- grupările independente din Tadjikistan și Uzbekistan, care realizează contactul cu diaspora din Afganistan;
- grupările de kîrghîzi și turkmeni, care încearcă să dezvolte legăturile cu mafia afgană a drogurilor;
- în ultima perioadă de timp, încearcă să pătrundă în traficul regional de droguri grupările chineze, coreene, latino-americane și nigeriene.

Operațiunile organizațiilor criminale transnaționale nu își au originile întotdeauna în Afganistan. Pe lângă stocarea opiaceelor în Afganistan, grupările transnaționale depozitează de asemenea drogurile în centre regionale diferite, precum Osh, Shymkent și Samarkand, unde se implementează din ce în ce mai multe laboratoare clandestine.

Ultima categorie de grupări implicate în traficul de droguri din Asia Centrală sunt grupările armate nestatale și grupările teroriste, precum talibanii, Al-Qaeda și Mișcarea islamică din Uzbekistan. Grupările armate nestatale sunt comandate de „lorzi ai războiului”, persoane cu experiență în derularea unor războaie civile. Ei domină comerțul cu droguri în două modalități: prin colectarea taxelor de la cultivatorii locali sau de la traficantii care tranzitează teritoriul lor și prin controlul procesului de fabricare a drogurilor în laboratoarele clandestine.

³²⁷ **Boroi Alexandru, Neagu Norel, Sultănescu Valentin-Radu** – *Infraționi prevăzute de Legea nr. 143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri*, Editura Rosetti, București, 2001, pag. 13.

³²⁸ **Ioan Dascălu (coordonator) și colectiv** – *Organizația criminală a drogurilor*, Editura Sitech, Craiova, 2008, pag.61